

Ziua Internațională de Rugăciune a Femeii

Pachet de resurse

6 Martie, 2021

VOI MERGE

de Danijela Schubert

Include atelierul

Cum să depășești obstacolele în călătoria vieții

de Danijela Schubert

Include seminarul

Învață-ne să ne rugăm:

Patru moduri de a folosi din plin timpul de rugăciune

de Zdravko Stefanovic

Pregătit de Departamentul Misiunea Femeii

Conferința Generală a Adventiștilor de Ziua a Șaptea

12501 Old Columbia Pike, Silver Spring, MD 20904-6600 USA

Seventh-day Adventist® Church

GENERAL CONFERENCE
WORLD HEADQUARTERS
WOMEN'S MINISTRIES

6 octombrie, 2020

Dragi surori,

Vă salut cu bucurie, surorile mele! Ziua Internațională de Rugăciune se desfășoară de mulți ani, chiar de mai mulți decât cei 19 ani pe care i-am lucrat în cadrul Conferinței Generale la Departamentul Misiunea Femeii. De ce continuăm să promovăm această zi în fiecare an? Facem lucrul acesta pentru că tot ceea ce facem noi trebuie construit pe fundația rugăciunii. Prin rugăciune, credința noastră crește în Dumnezeu pe măsură ce vedem răspunsurile Sale și știm că El ne dă putere, ne călăuzește, ne umple cu Duhul Sfânt și ne mângâie.

În acest an, Ziua de Rugăciune se concentrează asupra temei Bisericii mondiale adventiste de ziua a șaptea pentru anii 2020-2025: „Voi merge.” La Misiunea Femeii am adaptat tema și o citim: „Voi merge ca să ating lumea mea” (în care trăiesc). În acest an scriitoarea prediciei de Sabat se concentrează asupra lucrurilor imposibile la care ne cheamă Dumnezeu să le facem și prezintă exemple de femei din Biblie pe care Dumnezeu le-a chemat să facă imposibilul și apoi, prin harul și puterea Sa, a făcut aceste lucruri posibile.

Așadar, ce faci tu, sora mea? Ce situație sau necaz imposibil întâmpini? Vrei să Îi prezinți această situație lui Dumnezeu în rugăciune și să continui în rugăciune să aștepti răspunsul lui Dumnezeu? Eu așa fac. Nu ai vrea să ni te alături în această Zi de Rugăciune și să te angajezi cu viața pentru a merge în lumea ta - în casa ta, în vecinătatea ta, la locul în care lucrezi, etc, – și să atingi lumea ta pentru El? Dorești să te rogi până când Dumnezeu răspunde după cum vede El că este cel mai bine pentru viața ta? Dorești lucrul acesta? Eu, da.

Fie ca Domnul să binecuvânteze și să dea putere în această zi special, când milioane de fiice ale Lui din toată lumea își vor uni vocile și se vor apropia de tronul harului cu rugăciuni pentru puterea lucrătoare care face minuni și înțelepciune pentru a face voia Tatălui.

Binecuvântări și multă bucurie vă doresc,

Heather-Dawn Small, director

12501 Old Columbia Pike, Silver Spring MD 20904-6600 USA • Office (301) 680 6608 • women.adventist.org

Cuprins

Subiecte de rugăciune	<i>Error! Bookmark not defined.</i>
Despre autori	<i>Error! Bookmark not defined.</i>
Versetele de referință	<i>Error! Bookmark not defined.</i>
Notele de program	<i>Error! Bookmark not defined.</i>
Schița serviciului divin	<i>Error! Bookmark not defined.</i>
Povestea copiilor	<i>Error! Bookmark not defined.</i>
Predica	<i>Error! Bookmark not defined.</i>
Schița atelierului	<i>Error! Bookmark not defined.</i>
Atelierul	<i>Error! Bookmark not defined.</i>
Seminar	24

Subiecte de rugăciune

Ca femei, noi suntem chemate să ne rugăm și Ellen White, o femeie a rugăciunii, ne dă următorul sfat:

Nu există nimic care să ne poată împiedica a înălța inimile noastre în rugăciuni stăruitoare. În învățăseala străzii, în mijlocul ocupațiilor zilnice, noi putem aduce cererile noastre înaintea lui Dumnezeu, pentru ca Acesta să ne acorde călăuzirea divină, așa cum a făcut Neemia atunci când a adresat cererea sa împăratului Artaxerxe. Un loc retras pentru rugăciune poate fi găsit oriunde ne-am afla. Trebuie să avem totdeauna ușa inimii deschisă, adresând mereu invitația ca Domnul Hristos să vină și să locuiască în inima noastră ca un oaspete ceresc. (*Ellen G. White, Calea către Hristos, p. 71, <http://www.hae.ro/pdf/Ellen-White/03.Calea-catre-Hristos.pdf>*).

Anul acesta ne vom concentra pe *Voi merge*. Unde veți merge? Rugați-vă pentru locul în care veți merge:

- Rugați-vă pentru lideri
- Rugați-vă pentru stabilitate și pace
- Rugați-vă pentru toleranță religioasă
- Rugați-vă pentru tați și familii
- Rugați-vă pentru femei
- Rugați-vă pentru copii
- Rugați-vă pentru sănătate
- Rugați-vă pentru educație
- Rugați-vă pentru cei fără adăpost
- Rugați-vă pentru cei fără tată
- Rugați-vă pentru cei pierduți.

Amintiți totdeauna cele șase probleme care au impact asupra femeilor la scară globală și mențineți-le constant în rugăciune.

1. Abuzul
2. Sărăcia
3. Sănătatea
4. Analfabetismul
5. Munca în exces
6. Lipsa oportunităților de conducere

Rugăciunile voastre să fie caracterizate de sinceritate și de credință. Domnul vrea să facă pentru noi „nespus mai mult decât cerem sau gândim noi” (Efeseni 3:20). Vorbiți despre aceasta, rugați-vă pentru aceasta. (*Ellen G. White, Testimonies for the Church, vol. 7, p. 273, <https://ellenwhite.ro/download/carti-in-format-pdf/>*).

Despre autori

Predică și atelier

Danijela Schubert (născută Bratulić), D. Min. (Fuller Theological Seminary), a licențiat în două mastere și un doctorat. Ea a publicat două cărți *Meaning of Judgment in the Pentateuch: A Word Study* (Lambert Academic Publishing, 2012, co-autor Branimir Schubert) și *Youth Ministry in Papua New Guinea: Challenge, Theology, Curriculum* (Wipf & Stock, 2013) și alte publicații.

În prezent, Schubert slujește în cadrul *Discipleship Team Member for Women* în Diviziunea Pacificul de Sud din Australia și, de asemenea, slujește ca secretar asociat al Diviziunii și asistent al președintelui Diviziunii. Ea a slujit ca *Head of Religion Department* în Pakistan, *Lecturer* și *Senior Lecturer* în Papua Noua Guinee.

Schubert s-a născut în Croația. Împreună cu soțul ei Branimir, a locuit în Franța, în Filipine și Australia înainte ca să fie angajată în cadrul bisericii. Ei au doi fii adulți.

Seminar

Zdravko Stefanovic, Ph.D., s-a născut în Bosnia & Herzegovina, în sudul Europei. El și-a desăvârșit educația în Croația, Franța și Statele Unite cu specializarea în limbi biblice și interpretare. Timp de doisprezece ani el a predat studii biblice în diferite țări din Asia-Pacific și timp de alți doisprezece ani a fost profesor la Walla-Walla University. În prezent, el predă la AdventHealth University în Orlando, Florida.

Stefanovic a scris cărți populare și academice și articole. El a contribuit cu articole la *Anchor Bible Dictionary*, *New Interpreter's Bible Dictionary*, *Andrews Study Bible*, *Andrews Bible Commentary*, *Seventh-day Adventist International Bible Commentary* and *SDAIBTD*. Cartea sa *The Aramaic of Danijela in the Light of Old Aramaic* a fost publicată de Sheffield Academic Press, England. Comentariul său la cartea lui Danijela numit *Wisdom to the Wise* a fost făcut la Editura Pacific Press, în august 2007.

Stefanovic este căsătorit cu Bozana, profesoară de matematică și împreună au doi fii.

Referințe biblice

Pentru traducerea acestui material s-a folosit Biblia in traducere D. Cornilescu.

Note de program

Vă rog să vă simțiți libere să adaptați și să ajustați materialul acesta în funcție de nevoile comunității și de contextul cultural.

Traducerea materialului: Liliana Radu

Schița serviciului divin

Sugestie

Chemare la închinare

Verset: Psalm 43:4

Atunci voi merge la altarul lui Dumnezeu, la altarul lui Dumnezeu, care este bucuria și veselia mea, și Te voi lauda cu harpa, Dumnezeule, Dumnezeul meu!

Imn de laudă: Te-adorăm cu bucurie, nr.38

Rugăciune

Strângerea darurilor

Povestirea copiilor: „Voi merge”

Cor (sau un imn la alegere cu comunitatea)

Predica: „Voi merge”

Imn de laudă: Dorul meu ne-ncetat, nr.440

Rugăciunea de încheiere

Povestirea copiilor

Voi merge

de Danijela Schubert

Propunere pentru anumite materiale, astfel încât povestirea să aibă mai mult impact vizual:

Câteva cârlige de rufe

Un coș de gunoi

Câteva lemne pentru foc

Înainte să începem povestirea astăzi, trebuie să repetăm ceva împreună. Ceva ce vom avea nevoie pentru povestire. Putem să facem lucrul acesta? Este ușor. Să spunem împreună: „Voi merge.” Să spună toată lumea cu voce tare: „Voi merge.” Și încă o dată: „Voi merge.” Mulțumesc!

Joanna era o fetiță care locuia într-un apartament la etajul patru al unei clădiri. Cine locuiește într-un apartament de aici? (Verificați să vedeți dacă vreunul dintre copii ridică mâna și mulțumiți-le.)

Acest apartament era nou și familia era fericită că putea locui acolo. Unul dintre lucrurile bune cu privire la apartament era că avea balcon. Din bucătărie, Joanna putea merge pe balcon și putea vedea multe lucruri.

A fost careva de aici, undeva, pe un loc mai înalt, de unde putea vedea multe lucruri? Poate că v-ați urcat pe un deal, v-ați cățărat într-un copac, poate că un lift v-a urcat până la ultimul etaj al unei clădiri înalte, sau poate că v-ați urcat pe umerii tatilor voștri? (Dacă timpul vă permite, oferiți posibilitatea câtorva copii să spună unde au fost ei și cum s-au simțit).

Lui Joanna îi plăcea să se uite de la balcon. Putea să vadă alte clădiri mari, case mai mici, copaci, mașini care treceau, avioane pe cer, oameni care se plimbau și copii care se jucau în apropiere.

Mama ei folosea balconul pentru ceva foarte important. Ori de câte ori spăla hainele familiei, atârna hainele pe sârma întinsă în afara balconului. Poate că părinții tăi fac același lucru. Și ce folosim la haine ca să ne asigurăm că nu vor cădea de pe sârmă? (Arătați-le cârligele de rufe.)

Mama lui Joanna atârna hainele și lua în mână câteva cârlige. Dar, ce să vezi! Unul a alunecat și a căzut din mâna ei, de sus, de la etajul patru de unde locuiau, până jos la parter. Nu-și puteau permite să piardă acel cârlig, așa că mama a rugat-o: „Joanna, mergi, te rog, până jos și adu-mi cârligul.”

Joanna era destul de încântată că poate ieși din apartament, așa că a răspuns... (Acum facem o pauză): Haideti să spunem împreună ceea ce am spus mai înainte: „Voi merge”. (Asigurați-vă că toți copiii vor spune tare.)

Și fuga, fuga, a luat-o pe scări în jos. Imediat a ajuns la parter, parcurgând toate etajele, cele 72 de scări. S-a uitat de cârlig, l-a găsit și, fericită, a urcat scările înapoi ca să-i dea cârligul mamei ei.

Vă place să alergați în sus și în jos pe scări? (Ascultați ce vă spun copiii.)

Când a terminat de agățat toate hainele la ușa, mama lui Joanna a început să pregătească masa de prânz. Joanna chiar a ajutat-o să toace câteva legume. Vă place să o ajutați pe mama sau pe tata să pregătească prânzul? (Ascultați răspunsurile copiilor.)

Curând, coșul de gunoi (arătați-le coșul de gunoi) era plin și avea nevoie să fie golit. Mama lui Joanna a spus: „Joanna, ia, te rog, coșul de gunoi și golește-l.” Joanna s-a uitat la coșul de gunoi și a spus: (faceți o pauză și invitați pe copii, prin gesturi sau cuvinte, să răspundă) „Voi merge”. Apoi a plecat pe scări în jos, din nou. Nu putea merge cu aceeași viteză, deoarece coșul era un pic greu și trebuia să fie atentă.

Urcând înapoi cele patru etaje a fost un pic mai dificil de data aceasta.

Curând, s-a făcut mai rece afară și mama lui Joanna a avut nevoie să aprindă focul pentru a încălzi apartamentul. Dar a avut nevoie (și acum le arătați copiilor lemnele și îi lăsați pe ei să spună) de lemne și surcele. Apoi, din nou, a chemat-o pe Joanna și i-a spus: „Du-te jos, te rog, și adu-mi niște lemne și surcele pentru foc.”

Joanna s-a uitat cu ochi rugători spre mama ei și a răspuns. Ce credeți că a spus? (faceți o pauză și lăsați copiii să răspundă, „Voi merge”). Nu, ea nu a spus: „Voi merge.” Ultimele două dați a spus: „Voi merge”. Dar nu și de această dată.

De data aceasta a spus: „Chiar trebuie?” O dureau picioarele un pic de atâta urcat pe scări. Joanna știa că atunci când cobora pe scări era amuzant și rapid, dar urcatul pe scări cu povara lemnului ar fi fost dificil. Poate că altcineva ar putea să facă această treabă.

Vi se întâmplă și vouă să aveți treburi dificile de făcut sau care nu vă plac, să le faceți? (Luați seama la copiii care răspund: „Da, noi avem câteodată treburi grele de făcut, sau care nu ne plac, dar sunt necesare.”)

Mama s-a uitat la Joanna cu ochi plini de dragoste și a zâmbit. Ea a răspuns: „Ne-ar ajuta pe toți să avem o casă încălzită și ție ți-ar plăcea lucrul acesta, nu-i așa?”

Joanna o iubea pe mama ei și dorea să-și ajute familia așa că i-a spus (faceți pauză și lăsați copiii să spună) „Voi merge!”

Joanna a urcat și a coborât de multe ori scările de-a lungul anilor pe care i-a locuit acolo.

Când Joanna a crescut, a fost rugată să meargă și să locuiască în diferite țări pentru a lucra pentru Isus. Când au rugat-o să meargă în Pakistan, ce credeți că a răspuns? (faceți o pauză și lăsați copiii să spună) „Voi merge.” Când au rugat-o să meargă în Papua Noua Guinee, ce credeți că a răspuns? (faceți pauză și lăsați copiii să răspundă) „Voi merge.” Când au rugat-o să meargă în Australia, ce credeți că a răspuns? (faceți pauză și lăsați copiii să răspundă) „Voi merge.”

Când mama sau tatăl tău te roagă să-i ajuți la anumite treburi, ce vei spune? (faceți pauză și lăsați copiii să răspundă) „Voi merge.”

Când Isus te roagă să faci ceva pentru El, ce vei spune? (faceți pauză și lăsați copiii să spună) „Voi merge.”

Și acum este timpul să mergeți înapoi la părinții voștri. Ce veți spune? (faceți pauză și lăsați copiii să răspundă) „Voi merge.”

Mergeți și Domnul să vă binecuvânteze!

– Sfârșit –

Voi merge

de Danijela Schubert

Introducere

Salutări tuturor în numele lui Isus!

Vă plac povestirile? Mie îmi place să ascult povestiri, în special, cele adevărate. Astăzi vom asculta câteva povestiri despre oameni care au întâmpinat situații dificile. Fiecare persoană a trebuit să ia o decizie care i-a schimbat viața. Deși, ei au întâmpinat circumstanțe diferite, au trăit în locuri diferite, în diferite momente istorice, ei au trebuit să se decidă. Dacă ar fi luat decizia altfel, istoria ar fi fost diferită. Nu numai pentru ei personal, ci și istoria pentru națiuni întregi.

Ascultați cu atenție.

(Pentru ascultătorii mai tineri, încurajați-i să recunoască cine este personajul principal în povestire și, dacă știu răspunsul înainte ca să fie descoperit, să scrie pe o hârtie și să o dea diaconului. Pregătiți daruri mici pentru aceia care răspund corect. Odată ce numele este descoperit, răspunsul lor nu mai contează. Acesta poate fi făcut online sau pe bucățele de hârtie, prin ridicare de mâini, etc., cum vi se pare mai potrivit.)

Duhul Sfânt ne va vorbi prin aceste povestiri. Să ne deschidem inima și mintea pentru a auzi mesajul Lui pentru noi astăzi pe măsură ce întâmpinăm decizii pe care trebuie să le luăm.

Povestirea 1

Era frumoasă, tânără și nemăritată. Asemenea celor mai multe femei tinere, se gândea la viața ei și se întreba cum va arăta viitorul. Se va căsători oare? Sau va rămâne cu părinții, toată viața ei? Dacă ar fi să se mărite, cu cine i-ar placea să se mărite? Ce fel de persoană ar fi un partener de viață potrivit pentru ea? Ar fi chipeș? Amabil? Bogat? Mă întreb ce calități ale unui bărbat ar fi fost pe lista ei. Era o obișnuință, ca fetele să se căsătorească cu o rudă îndepărtată. Dar nu era niciuna, acolo unde locuia ea. Ea știa că unele rude se mutaseră în alt loc, dar era prea departe și nu se vizitaseră niciodată.

Una dintre treburile zilnice era să aducă apă pentru familia ei. S-ar fi alăturat altor fete din sat, însă astăzi era singură. Pe când se apropia de fântână, a văzut un străin care, în mod evident, venea de departe. Îi cunoștea pe toți din satul ei, așa că nu era greu pentru ea să-și dea seama că era străin. Erau și niște cămile care se odihneau în apropiere, o altă dovadă.

Era curioasă, cine să fie? De unde e? Ce face aici? A venit în vizită la cineva sau doar s-a oprit pentru ca, apoi, să-și continue călătoria mai departe?

Nu avea idee că, datorită acestui om, într-o singură zi, în mai puțin de 24 de ore, viața i se va schimba pentru totdeauna.

Gândurile ei s-au oprit brusc când străinul a uimit-o cu rugămintea lui, urmată de întrebări. El avea nevoie de apă să bea. Dar ospitalitatea ei a mers mai departe și a oferit apă de

băut și cămilelor lui. Aceasta treabă era destul de grea, dar s-a oferit bucuroasă. Habar nu avea că această faptă era împlinirea unui semn, pe care acest om îl ceruse de la Dumnezeu!

Ea a observat că el se uita la ea intenționat, în vreme ce muncea și l-a văzut că ia ceva din traista lui. Ce surpriză! El i-a oferit un inel de aur pentru nas și două brățări! Cărei fete nu-i place un astfel de dar? Apoi el a întrebat-o: „A cui fiică ești? Gădesc și eu o camera liberă în casa tatălui tău, ca să dorm peste noapte acolo?” La prima întrebare ea a răspuns politicoasă spunându-și numele și, de asemenea, și la a doua spunând că ei au spațiu pentru cazare, atât pentru el, cât și pentru cămile. Când l-a menționat pe Abraam, ea a alergat cât de repede a putut.

Acum, acasă, ea a povestit familiei ce i s-a întâmplat. Fratele ei s-a dus să-l aducă pe străin și l-au făcut să se simtă foarte bine. Au hrănit cămilele, au pregătit hrană pentru el și pentru cel care-l însoțeau și apă pentru a se reîmprospăta. Dar oaspetele nu a vrut să mănânce până nu a spus care este scopul vizitei lui.

El dorea să asigure căsătoria fetei cu stăpânul lui. Familia fetei a hotărât să o căsătorească. Acum, în sfârșit, putea să se relaxeze și slujitorul lui Avraam, în vreme ce asculta câteva răspunsuri la întrebările fetei despre viitor. Se căsătorește! Era un plan de căsătorie!

Dar, a avut un șoc și mai mare dimineață. Omul a spus că dorește să plece imediat. Familia ei ar fi vrut să aibă la dispoziție 10 zile ca să-și ia la revedere de la ea, dar el dorea să plece imediat. Părinții au hotărât ca fata să ia decizia, dacă pleacă acum sau mai târziu.

Ai fost vreodată în situația în care este nevoie să iei o decizie rapidă și acea decizie să-ți schimbe viața radical? Mie îmi place să am ceva timp de gândire, să evaluez pro și contra, să mă familiarizez cu circumstanțele.

Ea nu avea niciun indiciu că și-ar mai vedea vreodată părinții sau pe fratele ei. Sunt sigură ea și-ar fi dorit să-și ia la revedere, cum se cuvine, de la prietenii ei din sat, să dea o petrecere, doar se căsătorește, era ceva de luat în seamă!

Găsim răspunsul ei în Geneza 24,58: *Au chemat-o dar pe Rebeca și i-au zis: „Vrei să te duci cu omul acesta? Da, vreau.”*

Povestirea 2

Era un timp foarte dificil. Douăzeci de ani de guvernare străină asupra noastră cu dispozitive militare mult superioare altor guvernări. Douăzeci de ani! Este un timp lung. O întreagă generație de oameni a fost născută și crescută în acest mediu crud și opresiv.

Câteodată, oamenii se obișnuiesc în orice fel de circumstanțe în care se găsesc. Dar, în cele din urmă, toate guvernele crunte sunt înlăturate. Totuși, nimic de genul acesta nu s-a întâmplat timp de douăzeci de ani în acea parte a lumii.

Și, apoi, a venit descoperirea. Ea a primit un mesaj clar de la Dumnezeu, pe care a trebuit să-l transmită mai departe. Erau vești extraordinare! Dumnezeu avea un plan pentru eliberarea poporului din acea teribilă asuprire. Și ea a acționat imediat.

Conform descoperirii lui Dumnezeu, ea a trebuit să ducă un mesaj unui om care urma să scoată poporul din sclavie. Era un plan minunat și ea dorea să-l ducă la îndeplinire cât mai repede. Dumnezeu urma să atragă forțele inamice către o zonă plată lângă râu. Ea știa ce avea Dumnezeu să facă. Cu mașinăriile grele pe care se baza acest guvern asupritor, s-ar fi făcut

capcana perfecta. Zona era de așa manieră încât ar fi devenit de netrecut dacă ar fi plouat. Și numele bărbatului ales să conducă revolta însemna „fulger”. Era perfect clar. Armata vrăjmașului ar fi fost atrasă în această zonă. Necunoscând condițiile prea bine, ar fi fost blocați acolo când Dumnezeu ar fi trimis ploaia, fulgerele și tunetele. Ar fi fost ușor să îi învingă și să elibereze națiunea de asupritor.

Ea era o persoană foarte cunoscută, foarte respectată. Slujea ca judecător și oamenii veneau la ea constant să le rezolve neînțelegerile. Așa că, rugămintea ei de a-l aduce pe acest om a fost ascultată imediat. Ei au văzut probabil bucuria din ochii ei și au simțit că ceva mareț avea să se întâmple.

Dar, ea nu s-a așteptat ca bucuria ei să nu fie împărtășită de către primitorul mesajului ei. Când Fulger a venit și a auzit mesajul de la Dumnezeu pe care ea i l-a dat, el nu a fost încântat deloc.

El i-a dat un ultimatum. Este un ultimatum ciudat.

Până acum în Biblie, am văzut numai bărbați care s-au dus să se lupte. Femeile aveau alte îndatoriri. Nici ea nu plănuia să fie implicată în această aventură. Ea era soție, judecător și profetesă. Avea destule responsabilități pe umerii ei.

Ultimatumul lui a sunat, după cum urmează: „Dacă mergi cu mine, voi merge; dar dacă nu mergi cu mine, nu voi merge.” Probabil că nu a putut să-și creadă urechilor! În loc să audă „Acesta este un plan minunat! Sunt gata! Voi face ce îmi vei zice!” El, de fapt, a zis: „Nu sunt interesat.”

Ți s-a întâmplat vreodată să fii într-o situație în care să fii ocupată cu viața ta, să fii plină de nerăbdare cu privire la viitorul din fața ta și apoi, ceva să se întâmple, ceva care să ceară o schimbare totală a modului în care privești lucrurile?

Ce ar face ea în această situație?

Găsim răspunsul Deborei la ultimatumul lui Barac în Judecători 4,9: „Voi merge cu tine.”

Povestirea 3

Există diferite moduri în care oamenii ies în evidență din mulțime într-o comunitate. Un mod de a obține acest lucru pentru o femeie este să se căsătorească cu un om care este străin. În comunitățile apropiate, toată lumea cunoaște pe toată lumea și astfel de decizii sunt foarte importante, deoarece consecințele acestora durează o viață. Și exact acest lucru a făcut și ea. S-a căsătorit cu un străin. Dar acesta era doar începutul povestirii ei uimitoare și, deopotrivă, a vieții ei dificile.

Soțul ei avea un frate care, de asemenea, se căsătorise cu o femeie din satul ei. Nu știu care dintre ei s-a căsătorit primul, sau poate că s-au căsătorit în același timp, dar putem presupune că le-a fost mult mai ușor acestor două femei să facă față discuțiilor oamenilor din jurul lor, care vorbeau despre deciziile amândorura. Pe măsură ce vorbele din sat s-au mai potolit, ea a lucrat în felul ei să se integreze în noua familie de care aparținea acum.

Așa cum se întâmplă în noile familii constituite, au loc o mulțime de ajustări. Fiecare persoană aduce cu ea gusturile, obiceiurile, manierele, graiul natal, modul de gândire care are

nevoie să fie explorat, înțeles, provocat, respectat și adoptat. O altă problemă semnificativă cu care trebuiau să se confrunte era cea a religiei. Religia lui era diferită de a ei și ea a început să-L admire pe Dumnezeuul lui și religia lui.

Primul an al căsătoriei lor a trecut și nu aveau nicio veste nouă să o împărtășească. Al doilea a trecut și el și acum satul a început să vorbească și să speculeze. De ce nu vine niciun copil în familia lor? Ca și cum n-ar fi fost destul de dificil pentru ea să se lupte cu acea problemă, comentariile celorlalți s-au adăugat făcându-i, astfel, viața și mai grea. Dar cel mai rău lucru încă nu avusese loc.

Mai întâi, socrul ei a murit. A fost o lovitură grea pentru familie. Soacra ei nu putea fi mângâiată. Îi plăcea de soacra ei și se înțelegeau bine. Iată o lecție pe care toate soacrele ar trebui să o învețe și anume, să învețe să fie în relații bune cu nurorile lor.

Dar, ca și cum, moartea socrului ei nu ar fi fost suficient de grea, alte două lovituri grele au lovit familia. Cumnatul și soțul ei iubit au murit amândoi. O anumită boală a luat toți bărbații acestei familii. Ce întristare a coborât asupra acestor trei femei! Este greu de imaginat ce adâncime a întristării au atins. Nu mai era niciun soț să aibă grijă de ele și nu aveau niciun copil care să le ofere speranță pentru viitor!

Apoi veștile au venit amestecate, bune și rele. Ele auziseră că foametea din ținutul din care venise soțul ei și, care îl adusese în acest loc, se sfârșise și se găsea acum multă hrană acolo. Acesta era un lucru bun. Dar soacra ei a decis acum să se reîntoarcă acolo. Acesta era un lucru rău.

Ce se va întâmpla cu ea? Ce viitor avea?

Decizia inițială a fost ca, cele trei femei, să plece împreună. S-au făcut pregătirile și-au luat rămas bun de la vecini și au plecat.

Ea părăsea locul în care se simțise confortabil, oamenii pe care îi cunoștea, obiceiurile pe care le știa, limba pe care o vorbea, ca să meargă într-un loc pe care nu îl văzuse vreodată, să locuiască cu oameni pe care nu-i cunoștea. Aceasta este o decizie dificilă. Dar fusese luată și iată-le plecate la drum.

Apoi soacra ei s-a oprit. Ea și-a dat seama că este prea mult pentru aceste femei tinere, pentru dragele ei nurori, să-și lase poporul și să vină cu ea. Ea nu avea ce să le ofere acolo unde mergeau. Soacra ei i-a spus că nu știe cum va fi acceptată după zece ani de absență. Cum ar putea să se îngrijească de ea însăși, mai cu seamă și de alte două femei? Așa că soacra ei le-a îndemnat pe nurori să se întoarcă fiecare în satul ei și să înceapă o viață nouă. Ar fi mai ușor să facă acest lucru decât să continue să meargă împreună cu ea.

Ai fost vreodată într-o situație în care viața ți-a dat așa de multă tristețe, poate că cei dragi ți-au murit, și a trebuit să iei o decizie dificilă? Poate că a fost nevoie să-ți părăsești țara de origine și să mergi în altă țară, să locuiești printre alți oameni? Cât de dificil a fost acest lucru? Cumnata ei a hotărât că soacra ei avea un punct de vedere corect și, fără tragere de inimă, și-a luat la revedere și s-a întors.

Ce ar trebui să facă și ea acum? Să o însoțească pe cumnata ei și să se reîntoarcă la rude? Poate să-și găsească un soț sau să rămână nemăritată pentru tot restul vieții? Sau să stea cu soacra ei și să înceapă o viață nouă, fără vreo asigurare că are vreun viitor acolo? Unde ar trebui să stea? Cât de mult ar putea să trăiască? Unde ar muri și ar fi îngropată? Decizia ei era fermă și

foarte clară. Citim în Rut 1,16: *Dar Rut a răspuns: „Nu sta de mine să te las și să mă întorc de la tine! Încotro vei merge tu, voi merge și eu...”*

Povestirea 4

Ce anume face el? Ea era șocată.

E acoperit de cenușă, hainele îi sunt sfâșiate, jelește tare și cu amărăciune și este îmbrăcat în sac, a răspuns slujnica.

Aceasta era o veste teribilă. Nu avea deloc idee ce se întâmplase cu dragul ei unchi. Dragostea și recunoștința ei pentru el au crescut. Imagini din anii copilăriei i-au trecut prin minte.

Ea nu își amintea prea mult ce se întâmplase când părinții muriseră, dar, și-a amintit cum a crescut cu unchiul ei iubitor care a avut grijă de ea. El o iubea foarte mult și a făcut totul ca ea să aibă mâncarea asigurată, un acoperiș deasupra capului și educație. El a protejat-o și i-a inspirat un sentiment de identitate.

Alte amintiri i-au trecut prin minte. Cum a fost luată de lângă el pentru a merge alături de alte tinere în casa regală. Un zâmbet a răsărit pe fața ei când și-a amintit de tot răsățul pe care l-a primit timp de un an în pregătirea pentru a-l întâlni pe rege. Apoi uimitorul banchet care a avut loc, atunci când a devenit regină.

Viața regală și îndatoririle au separat-o de unchiul ei și nu a apucat să petreacă cu el așa de mult timp cât ar fi vrut. Dar să audă o astfel de veste despre el, a tulburat-o mult.

Primul ei impuls a fost să-i trimită haine noi. Poate că avea probleme financiare și ea ar fi fost mai mult decât bucuroasă să-l ajute. Dar curând lucrurile au devenit chiar mai rele. Unchiul ei a refuzat hainele. De ce? Nu avea nicio idee, dar trebuia să afle.

Ea nu își putea imagina cât de rele ar putea fi veștile.

Deși, ea era acum parte a familiei regale, ea nu era parte activă a scenei politice. Unchiul ei, în schimb, era foarte informat cu ceea ce se întâmpla. Odată, mai înainte, datorită lui, viața regelui, a soțului ei, fusese cruțată. Dar, de această dată, mizele erau mult mai mari. Unchiul ei i-a trimis toate informațiile, inclusiv publicația scrisă a noului edict care afecta pe toți cei care erau iudei. Unchiul ei a îndemnat-o să îl vadă pe rege, să implore milă și să pledeze înaintea lui pentru poporul ei.

Până în momentul de față, ea fusese foarte conștientă de protocoalele regale și știa că, din cauza complotului anterior de asasinare a regelui, măsurile de securitate fuseseră mai strânse. Oricine s-ar fi apropiat de rege ar fi fost ucis, cu excepția faptului în care regele ar fi arătat un har special prin ridicarea sceptrului. Era prea periculos. Nu s-a gândit niciodată că ar putea face ceea ce unchiul ei a rugat-o.

Nu știi dacă și unchiul ei a fost surprins de răspunsul primit. Dar el avea o soluție la care ținea foarte mult și pe care o împărtășise cu ea. Conform cu ceea ce spunea, această situație era probabil motivul principal pentru care Dumnezeu i-a permis ei să fie în poziția în care se afla acum. Și dacă nu ia atitudine imediat, să lupte pentru poporul iudeu, ar fi fost în defavoarea ei, în vreme ce Dumnezeu ar fi găsit alte mijloace ca să-i ajute.

Ai fost vreodată într-o poziție de conducere, în care a fost nevoie să iei o decizie dificilă, în care a trebuit să vorbești despre anumite probleme sau să vorbești în numele cuiva, care nu poate să-și apere punctul de vedere, dar care se bazează pe tine să vorbești pentru el? Cum ai procedat? Ai vorbit sau ai păstrat tăcerea? Ce simțăminte ai avut legat de această situație?

Ce ai fi făcut în situația ei?

Estera a luat în serios cuvintele unchiului ei, Mardoheu.

Apoi i-a trimis răspunsul. Citim în Estera 4,16: „*Du-te, strânge pe toți iudeii care se află în Susa și postiți pentru mine, fără să mâncați, nici să beți trei zile, nici noaptea, nici ziua. Și eu voi posti odată cu slujnicele mele, apoi voi intra la împărat în ciuda legii...*”

Am auzit patru povestiri despre diferite femei din Biblie.

Să ascultăm acum și o povestire despre un bărbat.

Povestirea 5

Anumiți oameni pot vedea viitorul. Ei sunt lideri de tip profet. Ei au o privire de ansamblu mai mare și își ajustează viața în consecință și, în același timp, îi pregătesc și pe cei care îi urmează.

El a fost un astfel de lider. El a văzut viitorul foarte clar și a încercat să-și pregătească echipa pentru ceea ce urma să vină. El a știut că pentru ei urma un timp foarte dificil. Așa că, a încercat să-i pregătească pentru acele câteva zile dificile, pentru acele câteva zile devastatoare, pentru acele câteva zile teribile.

Timp de mai multe luni, sau chiar ani, a încercat să-i facă să înțeleagă.

A fost inutil. Ei erau complet orbiți și nu împărtășeau viziunea Sa a ceea ce le stătea înaintea.

Și acea seară era ultima pe care El o petrecea cu cei mai apropiați membri de echipă ai Săi.

Ce alt mod mai bun de a petrece o seară înainte de un eveniment major, decât o cină împreună? Era una dintre ocaziile anuale când familiile se strâng laolaltă pentru această masă. Totuși, El S-a asigurat că această ocazie și-o vor aminti, așa că a schimbat anumite ritualuri asociate cu ocazia respectivă.

Când cina a fost gata, au mers la plimbare. Este o idee bună să te plimbi un pic după ce ai servit masa. Ai putea încerca și tu.

El le-a povestit că, în această noapte, ei vor experimenta ceva la care nu se așteaptă nimeni. Tocmai ce avuseseră această cină specială; da, era cumva diferit, dar încă era minunat să fie împreună. Ei își iubeau conducătorul și se bucurau să petreacă timp împreună. Așa că, din nou, ei nu au putut să înțeleagă la ce se referea, când le-a spus că toți îl vor părăsi. Cuvântul pe care l-a folosit însemna că ei vor cădea, se vor întoarce, vor avea credința lor zdruncinată, vor cădea de la credință din cauza Lui, se vor rușina de El și îl vor părăsi.

Ai fost vreodată într-o situație în care a fost nevoie să spui ceva important cuiva, care se afla într-o situație de cumpănă în viață? Ce i-ai spus? Ce ți-ai fi dorit să-i fi spus?

Citim ceea ce El a spus în Matei 26,31-32: *Atunci Isus le-a spus ...„După ce voi învia, voi merge înaintea voastră în Galileea.”*

Aceasta nu era prima oară în care Isus a spus: „Voi merge”. Cu mult înainte ca păcatul să vină în această lume și se cerea o soluție, El a spus: „Voi merge”, deși a știut că urma să fie greu, foarte greu. Urma să fie dureros. El știa că va fi greșit înțeles, dezonorat, nerespectat, urât de toată lumea, despărțit pe veci de Tatăl și totuși a spus: „Voi merge”.

De ce ar fi cineva doritor să meargă într-o misiune ca aceasta?!

Concluzie

Astăzi ne-am întâlnit cu Rebeca, Debora, Rut, Estera și Isus în momentele majore ale vieților lor.

Toți au ceva în comun. Într-un timp crucial, care i-a afectat personal, fie pe poporul lor, într-un timp care a avut un impact asupra întregii rase umane, ei au trebuit să ia o hotărâre. De fiecare dată a fost o situație care a cerut o schimbare a vieții. Decizia pe care au luat-o poate fi rezumată în aceste cuvinte: VOI MERGE.

Astăzi și tu trebuie să iei o decizie.

Dumnezeu te îndeamnă să mergi la soțul tău și să-i ceri iertare. L-ai rănit în trecut. Ce vei răspunde?

„Voi merge.”

Dumnezeu te cheamă să mergi la vecina ta. Să o inviți la masă. Ascultă-i povestea. Împărtășește-i povestea ta și cum Dumnezeu ți-a schimbat viața. Ce vei răspunde?

„Voi merge.”

Dumnezeu te cheamă să mergi și să-i ajuți pe cei de pe străzi. Oferă-le hrană, haine, de lucru, așează-te și ascultă-le povestea. Spune-le cât de mult înseamnă Isus pentru tine. Ce vei răspunde?

„Voi merge.”

Dumnezeu te cheamă să mergi în altă țară, să trăiești și să lucrezi acolo și să răspândești Evanghelia prin viața ta. Ce vei răspunde?

„Voi merge.”

Ce-ți șoptește Duhul Sfânt la ureche? Unde te cheamă Dumnezeu acum? Ce vei răspunde?

Fie ca dragostea lui Isus să-ți dea putere să răspunzi „Voi merge”. Haideti să spunem împreună acum: „**Voi merge!**”

– Sfârșit –

Schița atelierului

Cum să treci peste obstacole în călătoria vieții

de Danijela Schubert

Sugestie de program

Rugăciune

Citirea Scripturii: Ieremia 29,11

Căci Eu știu gândurile pe care le am cu privire la voi, zice Domnul, gânduri de pace și nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor și o nădejde.

Povestiri scurte cu timp de discuție

Rugăciune și reflecție

Pași pentru depășirea obstacolelor

Rugăciune și decizie pentru a alege unul sau mai mulți pași pentru depășirea obstacolelor

Rugăciune și binecuvântare

Romani 15,13

Dumnezeul nădejzii să vă umple de toată bucuria și pacea pe care o dă credința, pentru ca, prin puterea Duhului Sfânt, să fiți tari în nădejde!

Materiale de folosit:

Pix

Hârtie – pentru a scrie punctele de discuție din grup

Mese – dacă este posibil, oamenii să stea în grupuri de 3-4 oameni în jurul meselor

Foi mari de hârtie – pentru a se scrie rezumatul soluțiilor

Mici carduri de hârtie sau carton – cu spațiu pentru a scrie una sau două opțiuni pentru ca fiecare persoană să o ia acasă

Cum să depășim obstacolele în călătoria vieții

de Danijela Schubert

Introducere

Începem întâlnirea noastră astăzi citind din Ieremia 29,11: *Căci Eu știu gândurile pe care le am cu privire la voi, zice Domnul, gânduri de pace și nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor și o nădejde.*

Este un verset minunat și o făgăduință pe care o putem cere. Dar, câteodată, întâmpinăm situații care nu sunt, nici pe departe, îndreptate spre prosperitate; mai degrabă, par să ne facă rău, ne pierdem speranța și viitorul. Ce facem atunci?

Povestiri scurte cu timp pentru discuție

În această după-amiază ne vom întâlni cu Skyla, Katerina, Tessa și Jasmin. Ne vom folosi de experiența noastră și de imaginație, pe măsură ce le ascultăm povestirile scurte. Ele ne vor ajuta să reflectăm cu privire la viață și ne vor ajuta să găsim căi de a depăși obstacolele pe care le întâmpinăm.

Vă rog să formați grupuri de 3-4 persoane.

Ascultați câteva scurte povestiri de viață ale femeilor care au întâmpinat obstacole, apoi gândiți-vă la aceste dificultăți pe care ele le-au întâmpinat.

Skyla

Skyla a crescut într-o familie în care tatăl și fratele ei erau alcoolici. Era o familie foarte săracă, ce locuia într-un oraș mare. Mama ei mergea la magazine când se apropia de închidere, ca să poată cumpăra produse la preț redus sau să poată lua gratis fructele și vegetalele vătămate să-și poată hrăni familia. Pe măsură ce Skyla creștea, ea a avut parte de înjosire și abuz din pricina situației familiale.

În grupe mici de 3 sau 4, discutați ce fel de dificultăți ar putea să experimenteze Skyla în viața ei de adult, din pricina educației ei.

Katerina

Katerina era o tânără cu planuri. A plecat din satul ei pentru că munca de acolo era prea grea pentru ea, pentru că sănătatea ei nu era așa de bună. Ea a venit în oraș și și-a găsit de lucru și un apartament în care să stea. Toate păreau să meargă conform planului ei, până când un tânăr a urmărit-o până în apartamentul ei și a intrat cu forța. El nu a vrut să plece. Deși ea a protestat, el a agresat-o sexual și ea a rămas însărcinată.

În grupe mici de 3-4 persoane, discutați dificultățile pe care le-ar putea experimenta în viața ei, din cauza acestei experiențe.

Tessa

Tocmai când Tessa și soțul ei au început, în sfârșit, să fie stabili și prosperi financiar, țara a intrat într-o criză economică și valoarea banilor a început să scadă zilnic. Cu cinci copii de hrănit, acum devenise totul foarte dificil. Suma folosită înainte pentru lapte și pâine, trebuia acum să acopere toate cheltuielile pentru toată mâncarea.

În grupe mici de 3-4 persoane, discutați ce fel de dificultăți ar putea să întâmpine Tessa în timpul acestei calamități.

Jasmine

Lui Jasmine îi plăcea să meargă la școală, desi era departe. Totuși, părinții ei doreau ca ea să îi ajute la fermă și să nu piardă timpul cu cititul și cu făcutul temelor. Ea era nevoită să vadă de animalele de la fermă și să îndeplinească ciorapi pentru familie. Notele de la școală au scăzut și, curând, a rămas în urmă atât de mult, încât ar fi trebuit să repete clasa sau să nu mai meargă la școală deloc.

În grupe mici de 3 sau 4, discutați cel fel de greutăți a experimentat Jasmin atunci și care ar putea fi consecințele de mai târziu, din pricina întârzierii procesului de educație?

Rugăciune și reflecție

Petreceți 10 minute în rugăciune și gândindu-vă la obstacolele pe care le întâmpinați dumneavoastră acum sau obstacolele pe care le întâmpină comunitatea dumneavoastră. Alcătuiți o listă cu aceste obstacole și probleme.

Pași pentru înfrângerea obstacolelor

În grupuri de 3 sau 4 persoane, discutați posibilitățile de depășire a obstacolelor ale celor patru femei în povestirile prezentate. Faceți o listă cu aceste posibilități.

Apoi, fiecare grup să împărtășească și celorlalte grupuri posibilitățile luate în discuție. Alcătuiți o listă mai amplă, care să cuprindă toate sugestiile din fiecare grup.

Sfârșitul povestirii

Ați vrea să aflați ce s-a întâmplat cu femeile din povestirile pe care le-am citit și cum au depășit ele obstacolele?

Skyla

Skyla a fost binecuvântată pentru că mama ei a putut să-i plătească școlarizarea și, mai târziu, soțul ei a fost cel care a susținut-o în acest proces de educație. Ea a obținut două diplome, două masterate, un doctorat și o diploma de studii post universitare. Aceasta i-a deschis uși către o carieră de succes în educație și administrația bisericii. Ea a descoperit consecințele creșterii într-o familie alcoolică citind literatură de specialitate. S-a luptat, de asemenea, cu o stimă de sine scăzută și o depresie cronică ușoară. Dar a găsit răspunsuri consultându-se cu cei cu studii de specialitate și consilieri. Deasupra tuturor, ea nu a renunțat niciodată să se roage și să-l caute pe Dumnezeu.

Katerina

Katerina s-a căsătorit cu bărbatul care a agresat-o. Ei au avut trei copii împreună. A avut o viață grea, pentru că nu numai soțul ei era alcoolic, ci și fiul ei a devenit tot alcoolic. Sănătatea ei a fost șubredă toată viața, dar a reuși să trăiască până la nouăzeci de ani, dându-I slavă lui Dumnezeu. Ea a fost credincioasă lui Dumnezeu tot timpul și s-a luptat pentru dreptate. A fost o adevărată misionară în orașul ei, oferind literatură creștină și rostind cuvinte de încurajare oriunde a mers. Fetele ei au devenit credincioase, L-au urmat pe Dumnezeu și i-au oferit multă bucurie. În cele din urmă, soțul ei a devenit el credincios.

Tessa

Tessa a cercetat multe cărți despre supraviețuire în vremuri dificile. A găsit hrana cea mai nutritivă, disponibilă și rezonabilă ca preț. A găsit rețete și a învățat să le prepare într-un mod gustos. În loc de laptele de vacă, care era scump, a învățat să facă lapte de soia. În loc de produsele de carne scumpe, a învățat cum să prepare hrană delicioasă dintr-o varietate de vegetale. A crescut copii sănătoși și hrăniți corespunzător. Cei cinci copii ai ei sunt toți urmași credincioși ai lui Isus.

Jasmine

Jasmine a găsit modalități de a se auto educa. Ea a continuat să studieze cât de mult a putut, în timp ce îndeplinea treburile de pe lângă casă. Fratele ei mai mare i-a predat lecții de matematică, dar a trebuit să țină secret. Profesoara ei a ajutat-o să absolve și să continue cursurile în clasa următoare. Ea a absolvit câteva clase de școală elementară, înainte ca războiul să izbucnească în țara ei, punând capăt educației sale formale. Ea a continuat să citească în fiecare zi, de-a lungul vieții ei. Cartea preferată pe care o citea era Biblia, însoțitoarea ei zilnică. A găsit metode de auto educare obținând informațiile necesare, de exemplu, ascultând la radio. Jasmine s-a asigurat că copiii ei au primit educație cât a fost posibil financiar și unii dintre ei au absolvit școli înalte. Ea L-a preamărit pe Dumnezeu pentru înțelepciunea pe care a arătat-o în relațiile cu alții.

Opțiuni care pot fi adoptate

Acum, fiecare alegeți una sau două dintre opțiunile enumerate, pe care le puteți adapta și folosi din sugestiile grupului, din propria dumneavoastră analiză și din finalul povestirilor pe care le-ați auzit. Scrieți-le pe un carnetel sau pe o foaie de hârtie. Luați bucăți de hârtie pe care ați scris și așezați-o la vedere, ca pe o aducere aminte. Urmăriți, apoi, cum va transforma Dumnezeu durerea în binecuvântare.

Rugăciunea

Să ne rugăm împreună:

Doamne, dă-mi pace să accept lucrurile pe care nu le pot schimba, curaj să le schimb pe cele pe care le pot schimba și înțelepciune ca să știu să fac diferența.

Fie ca făgăduința Ta să se împlinească în viața mea și anume că, Tu știi gândurile pe care le ai cu privire la mine, gânduri de pace și nu de nenorocire, gânduri care să-mi dea o speranță și un viitor.

Ajut-mă să am încredere în Tine că Tu vei transforma dificultățile mele în binecuvântări pentru alți oameni.

Binecuvântarea de final

Romani 15,13

Dumnezeul nădejzii să vă umple de toată bucuria și pacea pe care o dă credința, pentru ca, prin puterea Duhului Sfânt, să fiți tari în nădejde!

– Sfârșitul atelierului –

Învăță-ne să ne rugăm:

Patru moduri de a profita din plin de timpul de rugăciune

de Zdravko Stefanovic

Când Isus era pe pământ, El a slujit multor nevoi. Câteodată, ucenicii veneau înaintea Lui cu cereri speciale. Una dintre cele mai memorabile a venit imediat după ce Isus terminase rugăciunea. „Doamne, învață-ne să ne rugăm” (Luca 11,1), au spus ei.

Nicio cerere nu rămânea neauzită. Isus a început imediat să-i învețe pe ucenicii Săi rugăciunea prin excelență, cunoscută astăzi ca fiind rugăciunea domnească.

1. Învățarea înseamnă practică

Când Isus i-a învățat pe ucenici cum să se roage, nu le-a ținut o prezentare la subiect, nici măcar o predică. În loc de acestea, El i-a învățat cuvintele reale ale rugăciunii. El a spus: „Vreți să învățați cum să vă rugați? Atunci haideți să ne rugăm. Iată cum se face lucrul acesta.”

Multe alte pasaje biblice conțin rugăciuni adevărate. Nu veți găsi discursuri lungi pe acest subiect. Biblia conține, mai degrabă, numeroase rugăciuni pline de duh, care au venit din inimile și gurile credincioșilor lui Dumnezeu.

Una dintre rugăciunile de cerere personală adresată lui Dumnezeu este rugăciunea rostită de Ana la sanctuarul din Șilo (1 Sam.1). Sau rugăciunea lui Iona pentru eliberarea din interiorul peștelui mare (Iona 2). Rugăciunea profetului Ilie pe Muntele Carmel (1 Împărați 18) este un exemplu excelent de rugăciune despre măreția lui Dumnezeu. Rugăciunea de dedicare a Templului a regelui Solomon este o ilustrare a rugăciunii de inaugurare a unui loc sfânt. Putem învăța multe despre rugăciunea de mijlocire înălțată de Daniel pentru poporul său aflat în Babilon (Dan. 9). Un exemplu minunat de rugăciune a angajamentului este rugăciunea lui Hristos în Ghetsemani (Matei 26), când El S-a predat voinței Tatălui Său. Mai mult, rugăciunea lui Isus în camera de sus (Ioan 17) este cea mai bună rugăciune pentru unitate între urmașii lui Hristos.

În mod clar, rugăciunea este o expresie naturală, spontană a simțămintelor noastre **pentru** sau **despre** Dumnezeu.

2. Atât de măreț și, totuși, atât de aproape

Pentru mulți dintre contemporanii lui Isus, Dumnezeu era o ființă transcendentă, care trona în ceruri. Cu Isus era diferit. Pe Acel Dumnezeu Atotputernic, El L-a numit *Ava, Tată* în rugăciunile Sale. Acest mod de adresare lui Dumnezeu, atât de des aflat pe buzele lui Hristos,

este un cuvânt inedit care se traduce mai bine cu „Tăticu” sau „Tati”. Isus S-a rugat ca un copil care vorbește cu tatăl lui cu simplitate, apropiere și încredere.

Rugăciunile poporului lui Dumnezeu din timpurile biblice, ne vorbesc despre un Dumnezeu pe care nici cel mai înalt cer nu-L poate cuprinde (1 Regi 8,27). Totuși, același Dumnezeu se spune că locuiește prin credință în inima unui credincios care se roagă. A ne ruga înseamnă ca, în mod smerit, să ne deschidem inima înaintea Regelui Universului, astfel ca El să poată locui în ea prin credință.

Rugăciunea regelui David în Psalmul 8 îl slăvește pe Dumnezeu, al cărui Nume este minunat pe tot pământul, a cărui slavă se înalță mai presus de ceruri și ale cărui acte de creațiune sunt luna și stelele, lucrarea mâinilor Lui. Dar psalmul ne învață, de asemenea, că Domnul este atent la toate creaturile Sale. Când David s-a simțit nenorocit și a exclamat „Dar eu sunt vierme, nu om” (Ps.22,6), totuși el a putut să se roage „Dar Tu, Doamne, nu te depărta!” (versetul 19)

Ne putem adresa lui Dumnezeu așa cum S-a adresat Hristos? Putem, desigur. De fapt, așa ar trebuie. Un moment dramatic a fost în Grădina Ghetsemani, când Isus a spus: „Ava, Tată,... Ție toate lucrurile Îți sunt cu putință; depărtează de la Mine paharul acesta! Totuși, făcă-Se nu ce voiesc Eu, ci ce voiești Tu.” (Marcu 14,36)

Apostolul Pavel ne spune că noi suntem copiii lui Dumnezeu care ne rugăm prin Duhul Său „Ava, Tată” (Rom.8,15; Gal.4, 6). El, de asemenea, le-a spus credincioșilor din Efes că a îngenuncheat înaintea Tatălui, din care își trage numele orice familie, în ceruri și pe pământ, ca potrivit cu bogăția slavei Sale să ne facă să ne întărim în putere, așa încât Hristos să locuiască în inimile noastre prin credință (Efes.3,14-17).

3. Primele lucruri au prioritate

În Predica de pe Munte, Isus i-a învățat pe oameni să caute mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Sa și toate celelalte lucruri de care vor avea nevoie le vor fi date (Matei 6,33). Isus practica ceea ce predica. Rugăciunea Sa către Tatăl atingea prima oară sfințenia Numelui Său, venirea Împărăției Sale și împlinirea voiei Sale pe pământ. Acestea veneau, în primul rând, pentru că tot ce făcuse Dumnezeu, toate erau create pentru slava Sa (Is.43,7) Deoarece slava este numai a lui Dumnezeu, ar trebui să-I dăm Lui ceea ce Îi aparține.

După ce S-a rugat despre Numele lui Dumnezeu și Împărăția Sa, Isus s-a concentrat asupra nevoii noastre de hrană zilnică, a iertării și a credinței. Toate acestea vin la noi, ca fiind darurile lui Dumnezeu. De asemenea, de-a lungul Bibliei, persoana care se roagă, de obicei începe cu o declarație de laudă la adresa lui Dumnezeu sau dându-I slavă lui Dumnezeu și abia apoi el sau ea își prezintă cererile.

Rugăciunea lui Solomon de la Templu începea: „Doamne, Dumnezeul lui Israel! Nu este Dumnezeu ca Tine nici sus în ceruri, nici jos pe pământ.” (1 Regi 8,23). Într-un mod asemănător, regele Iosafat, când a întâmpinat o amenințare serioasă, s-a rugat: „Doamne, Dumnezeul părinților noștri, nu ești Tu Dumnezeu în ceruri și nu stăpânești Tu peste toate împărățiile neamurilor? Oare n-ai Tu în mână tăria și puterea, așa că nimeni nu Ți se poate împotrivi?” (2 Cronici 20,6). Habacuc, profetul, începe rugăciunea Sa: „Când am auzit Doamne, ce ai vestit, m-am îngrozit. Însuflește-te lucrarea în cursul anilor, Doamne! Fă-Te cunoscut în trecerea anilor! (Hab.3,2) Când credincioșii din biserică au fost amenințați cu persecuția, ei s-au rugat: „Stăpâne, Doamne, care ai făcut cerul, pământul, marea și tot ce este în ele!” (Fapte 4,24)

Aici nu vrea să spună că oamenii din Biblie nu s-au rugat referitor la nevoile lor zilnice. Dimpotrivă, ei s-au rugat adesea pentru aceste lucruri. Totuși, au început rugăciunile lor dând slavă lui Dumnezeu, laudându-L pentru puterea și harul Său și abia apoi s-au concentrat pe celelalte nevoi ale lor.

Când vine vorba despre rugăciune, Isus și Biblia ne învață să punem primele lucruri pe primul loc.

4. Nu noi să schimbăm, ci să fim schimbați

O declarație importantă în rugăciunea lui Isus se află în cuvintele „Facă-Se voia Ta, precum în cer” (Matei 6,10). Acest lucru este întărit mai departe prin folosirea cuvântului „Amin” (versetul 13), care, în mod obișnuit, încheie rugăciunea astăzi, așa cum se făcea și în vremurile biblice.

Mulți dintre noi știm că amin înseamnă „Așa să fie!” Ceea ce unii s-ar putea să nu știe este că, *aminul* spus la sfârșitul rugăciunii, nu afirmă dorințele persoanei care se roagă, ci planul lui Dumnezeu pentru viața acelei persoane. Este o rugămintă ca voia lui Dumnezeu să fie împlinită. Faptul că spunem „Amin” lui Dumnezeu exprimăm disponibilitatea noastră de predare lui Dumnezeu și acceptarea voinței Sale.

Adevăratul scop al rugăciunii nu este de a încerca să-L facem pe Dumnezeu să Se răzgândească sau să schimbe planurile Lui pentru noi sau pentru aceia pentru care ne rugăm. Ci, mai degrabă, să ne schimbăm noi după voia Lui. De aceea Isus S-a rugat în Ghetsemani: „*Nu cum voiesc Eu, ci cum voiești Tu*” (Matei 26,39).

Psalmistul se confesează la începutul rugăciunii sale „căci nu-mi ajunge cuvântul pe limbă, și Tu, Doamne, îl cunoști în totul” (Ps.139,4). El încheie rugăciunea sa prin cererea: „*Cercetează-mă, Dumnezeule, și cunoaște-mi inima! Încearcă-mă și cunoaște-mi gândurile*” (versetele 23,24).

Biserica creștină a luat ființă în atmosfera rugăciunii. Liderii și membrii, deopotrivă, căutau zilnic îndrumarea lui Dumnezeu (Fapte 1,4,2.4.42). În această perioadă, rugăciunea era cel mai puternic instrument cu care creștinii puteau face față opoziției și persecuției. Așa a avut loc transformarea treptată a bisericii în planul Maestrului.

Putem spune asemenea lui Pavel. Domnul l-a descris pe Pavel, ucenicului Lui, Anania, pur și simplu spunând „*El se roagă*” (Fapte 9,11). Pe măsură ce Pavel a devenit un om al rugăciunii, a fost modelat într-un apostol și primul misionar pentru Isus Hristos la Neamuri. Prin rugăciune Duhul Sfânt i-a dat înțelepciunea și înțelegerea de care avea nevoie în lucrarea sa.

Creștinii se roagă lui Dumnezeu cu inima și mintea deschisă, lăsând răspunsurile în seama lui Dumnezeu. Profetul Amos spune: „Căutați binele, nu răul, ca să trăiți...Poate că Domnul va avea milă de rămășițele lui Iosif” (Amos 5,14-15). Aceeași învățătură se găsește în cartea lui Ioel: „Sfășiați-vă inimile nu hainele...Cine știe? Dacă nu Se va întoarce și nu Se va căi” (Ioel 2,13-14).

Aceste exemple ne învață că rugăciunile noastre nu-L schimbă pe Dumnezeu, ci noi devenim schimbați și suntem gata să acceptăm voia Lui în viețile noastre.

Putem cunoaște patru lucruri din rugăciunea lui Isus și din numeroasele rugăciuni din Biblie. Primul, cel mai bun mod de a învăța cum să ne rugăm este să practicăm rugăciunea, deci să ne rugăm. Al doilea, Dumnezeu, căruia noi ne rugăm, este mare și totuși atât de aproape de noi încât Îl putem numi *Tată*, așa cum a făcut și Isus. Al treilea, când ne rugăm, ar trebui să punem Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Sa înaintea îngrijorărilor noastre zilnice. Și al patrulea, rugăciunile noastre au ca scop să ne pregătească să acceptăm voia lui Dumnezeu pentru noi și nu ca să-L schimbăm pe Dumnezeu și planurile Lui pentru noi.

– Sfârșitul seminarului –